

Aquest PDF correspon a la versió HTML disponible en l'adreça adjunta. Els textos enllaçats només funcionen en la versió HTML que, a més, pot contenir actualitzacions no incorporades en aquest PDF.

<http://www.amnistiacatalunya.org/edu/pelis/dudh/cat/hairspray.html>

El cine i la Declaració Universal dels Drets Humans

Article 2

"Tothom té tots els drets i les llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició.

"A més, no es pot fer cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanyi una persona, tant si és independent com si està sota administració fiduciària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania."

Article 2

Contra la discriminació.

Hairspray

Any: 2007.

Durada: 107'.

Direcció: Adam Shankman.

País: EUA.

Edat: Totes les edats.

Argument: Baltimore, anys 60. El somni de la Tracy és sortir a l'espectacle de Corny Collins, un programa de ball de la televisió en què les actuacions de blancs i negres es fan en programes separats. Tot i que és una noia baixeta i grassoneta, que no encaixa amb el model de ballarina de moda, al final aconsegueix sortir a l'espectacle i comença a utilitzar la seva fama per parlar a favor de la no discriminació i de la integració racial.

Suggeriments didàctics

Altres articles de la Declaració que es poden treballar: 9, 19, 20.

Temes: discriminació racial, discriminació de les persones grasses, dret a manifestar-se, detencions arbitràries.

Observacions: La pel·lícula és una adaptació del musical homònim de 2002, que a la vegada és una adaptació de la pel·lícula també homònima de John Waters de 1998; aquesta pel·lícula de John Waters pot servir igualment per treballar els temes proposats.

Elements de debat per a iniciar un cinefòrum:

- El cas de la Tracy és creïble? A la vida real una persona amb una constitució com la de la Tracy pot aconseguir ser l'estrella d'un espectacle de ball?
- Per què Motormouth Maybelle diu a la parella mixta: "Més val que us aneu preparant per a la quantitat de desgraciats que intentaran fer-vos la vida impossible."
- Com s'explica que als anys seixanta del segle XX a Estats Units, un país abanderat de la democràcia, encara existissin lleis de segregació racial?

Altres reflexions que es poden tenir en compte:

- A la pel·lícula hi ha molts moments còmics, associats tant amb el tema del racisme com amb el de l'obesitat; és adequat fer servir l'humor per posar en evidència fets en realitat tan candents?
- *Arde Mississipi*, *Fantasma del pasado* o *El hombre del clan* són pel·lícules ambientades als anys 60 a Estats Units i que també tracten sobre els problemes racials, però de manera molt més descarnada. Si n'has vist alguna, compara el tractament tan diferent del mateix problema que es fa a *Hairspray* i a aquestes pel·lícules.
- Sense saber la lletra de les cançons, la pel·lícula seria diferent? Quina importància tenen les lletres en la pel·lícula?

- Per què quan surt la idea de la manifestació la mare de la Tracy li diu que no es manifesti?
- Un musical és un bon format per parlar de temes tan delicats com la discriminació racial?
- ¿"El dia dels negres" es un tipus de mesura favorable pels negres, ja que si més no un cop al mes se'ls dona visibilitat? ¿O és encara pitjor, perquè amb aquesta engruna de visibilitat es pretén que estiguin contents i així mantenir la situació de discriminació que pateixen?
- A l'aula de càstig a on la professora envia la Tracy tots els nois i noies són negres, no hi ha cap més blanc. Es pot interpretar com una desvaloració de l'interès dels nois i noies negres pels estudis?
- En l'actualitat a Estats Units l'abandonament escolar de la població negra és més elevat que el de la població blanca. És una qüestió racial o social? Té a veure amb els recursos econòmics i la formació de les respectives famílies?
- Per què la mare de la Tracy té tanta por de sortir de casa?
- Per què en la societat actual hi ha l'obsessió generalitzada per estar prim? Aquesta obsessió pot explicar els casos creixents d'anorèxia?
- Sovint s'associa el fet d'estar obès amb la deixadesa personal. És justa aquesta associació? Ser prim és una qüestió de voluntat o el més determinant és la constitució, la genètica? És oportú, fer generalitzacions sobre aquest tema?
- Algunes companyies d'aviació han intentat cobrar tarifes més elevades a les persones obeses amb l'argument que transportar-les suposa un sobrecost d'energia. És legítima aquesta pretensió?
- Avui és fàcil trobar robes de talles grans? Hi ha botigues com les del senyor Pinky?
- En el món de l'espectacle en general és evident la discriminació de les persones grasses; passa només en el món de l'espectacle o en general en tots els àmbits? En cas afirmatiu, quin és el motiu?
- Una de les lletres de la cançó fa referència a que posar-se laca als cabells és el secret per ser feliç. Per què aquest tipus d'anuncis són habituals? Posar exemples d'anuncis actuals d'aquests tipus (de perfums, cremes, begudes, cotxes, etc., associats a "tenir-ho per ser feliç"), de la tele, diaris, tanques publicitàries...
- Textos per comentar:

"Em crida l'atenció que algú critiqui la lleugeresa de l'argument d'aquesta pel·lícula. (...) És clar que l'argument és ridícul, per descomptat que és ingenu i tou. A qui se li ocorre anar a buscar versemblança i coherència en un musical? Posar-se a parlar i a fer saltets enmig del carrer, a l'escola, és pura irracionalitat. Així que si no tenim clar aquest condicionant, millor que ens quedem a casa o que no engeguem el vídeo. Evidentment, els seixanta mai van ser així, però tant se val. La contextualització no passa de ser només un pretext. Ja és molt que es tractin temes complicats com l'obesitat o la integració racial en clau humorística." Comentari d'un usuari anònim a la fitxa de *Hairspray* de *Filmaffinity*

"Falta carn, en les models que veiem en les passarel·les o la publicitat? (...) Dissenyadors, marques comercials, fotògrafs o revistes seleccionen les noies. Configuren ells el cànon de bellesa? 'El model està imposat pel mercat. És un problema de tota la societat', argumenta Ignacio de Aysa, directiu de l'agència de models Traffic. (...) De Aysa reconeix que hi ha clients que han rebutjat a algunes de les seves models pel fet de no ser prou primes i que el retoc fotogràfic és una pràctica habitual." Elsa García de Blas. *El País*, 30-6-2013

Suggeriments generals sobre aquest article de la Declaració:
(apartat "La Declaració Universal dels Drets Humans, suggeriments didàctics")
[Article 2. Contra la discriminació](#)

■ [Pel·lícules sobre racisme](#)